

Slavko Grum

Slavko Grum, slovenski je dramatičar i prozaik (Šmartno kraj Litije, 2. 8. 1901. – Zagorje ob Savi, 3. 8. 1949.). Studij medicine, osobito zanimanje za psihoanalizu kojom se profesionalno bavio, odredio je tematski krug njegova stvaralaštva: psihička i psihotična stanja, samoubojstva, egzistencijalni ponori i morbidne erotske situacije. Oslanjao se na iskustva ekspresionizma i nadrealizma.

Tijekom studija u Beču počeo se zanimati za kazalište i kino. Godine 1921. napisao je drame "Pierrot i Pierrette", "Nemilosrdni spasitelj" i "Trudne zavjese". Iste godine upoznaje se sa Sigmundom Freudom, koji je uvelike utjecao na njegov daljnji rad. Godine 1922. obuzela ga je melankolična, dekadentna i morbidna igra *Alexandrea Moissija* u izvedbi Ibsenovih "Strahova". Njegovo razdoblje zrelog pisanja trajalo je od 1925. do 1929. Uglavnom nije objavljivao u časopisima, veću dnevnom listu "Jutro". Djela su mu u to vrijeme prevedena na češki i slovački jezik.

Najpoznatija mu je drama "Događaj u gradu Gogi" (*Dogodek v mestu Gogi*, objavljena 1930. godine) u kojoj raščlanjuje psihičke motivacije i socijalni milje, koji su, prema autoru, bitni čimbenici individualne sudbine. Drama sadrži i izazovne dramaturške inovacije (radnja se zbiva u kućama uz jednu stranu ulice, bez prednjega zida, tako da se usporedno može pratiti što se događa u pojedinim stanovima). Za dramu "Događaj u gradu Gogi" dobio je drugu nagradu iz područja drame u Beogradu te je uvršten među slovenske klasike.

U Grumovu je stvaralaštvu, načelno, predočena psihološko-socijalna analiza srednjoeuropskoga malograđanstva. Nakon 1930. godine prestao je stvarati. Recepcija na njegova djela u početku je uglavnom bila negativna; njegov je prodor među klasike slovenske književnosti ostvaren tek početkom 1960-ih godina.

Njegova ostavština, koja uključuje najznačajnija Grumova književna djela, čuva se u knjižnici Mirana Jarca u Novom Mestu, a darovala ju je Olga Hlede.